

Publicerad 2007-05-10 21:28 av Skye

2003-04-27

## Brev

Till den det berör...eller inte berör...

En vacker försommarsöndag, den här dagen för 25 år sedan, födde du ett barn.

Du fostrade ditt barn, såg till att hon hade mat och kläder. Men när livet inte alltid var så lätt visste du inte vad du skulle ta dig till. Du valde att blunda och låtsas som ingenting. För att sedan bli chockerad när ditt barn tog saken i egna händer.

Det lilla barnet har idag vuxit upp till en självständig person. Men inte för att hon fostrats till att vara det, utan för att hon har tvingats till det för att överleva.

Hon har levt under devisen ensam är stark, så länge att hon inte har glömt hur man gör när man litar på någon eller ber om hjälp.

En förälder älskade för mycket, den andra för lite. Eller så älskade du någonstans längst inne ändå ditt barn, även om du aldrig vågade säga det till henne. Uttala de där orden som är så starka, som betyder så mycket. De där orden som aldrig fick finna sin rätta plats i munnen eller i tanken. Orden som än idag är så främmande. Så skrämmande.

Någonstans slutade du att älska. Slutade förstå. Frågorna är många. När? Hur?

Varför?

...

Öppnar brevlådan, bläddrar genom igenom bunten av reklam, tidningar och ett och annat gratulationskort. Bläddrar igenom igen, sakta. Letar, men nej, där finns inget.

Inget kort med avsändaren "mamma".

Telefonen ringer oavbrutet, men har ändå aldrig varit så ohjälpligt tyst.

Begär jag för mycket? Bara ett enda telefonsamtal. Just idag. Men tystnaden är lika kompakt som alla andra dagar.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Skye med Poeter.se id #15513 innehar upphovsrätten